

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۹ خرداد ۱۴۰۲

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

بار الها چگونه تو را حمد کنم درحالی که روح و جانم به ناتوانی‌ام معترف‌اند و به چه زبانی تو را سپاس گویم درحالی که نعمت‌هایت فراتر از شمارش است و چگونه تو را وصف کنم که خود فرمودی: سبحان ربك رب العزة عما يصفون.

ولی پروردگرم خود اجازه فرمودی که بخوانید مرا تا اجابت کنم شما را پس ای خدای بنده‌نواز تو را شکر و حمد و سپاس می‌گویم و با زبان و قلبم ستایشت می‌کنم، چون مرا آفریدی و زبانت را به حمدت گویا کردی و قلب و جانم را از سر رحمت به محبت و عشقت آشنا نمودی، پس رحمت تو ای پروردگار کریم در نسیمی است به وقت که وعده‌ی الهی آن را می‌شناسد و پاسخش را در بارور شدن جانش می‌دهد جانی که انتظار بزرگ‌ترین گنجینه‌ی آن است تا همواره الطاف بی‌پایان پروردگارش سر تعظیم فرود آورد و نعمت‌هایش را غنیمت جان بی‌قرارش کند، سر بر سجده‌ی شکر گذارد و آنچه در صندوقچه‌ی جان ذخیره نموده را با خود همراه کند.

بله این صندوقچه‌ی جان دارای رمز و رازی است که با اطاعت و عبادت باز می‌گردد تا سرزمین وجود به باغ بهشتی تبدیل شده و محل نزول رحمت الهی شود همان‌گونه‌ای که سرور عالمیان حضرت زهرای مرضیه (س) آن را سفارش فرمودند که: نعمت‌های درون جان انسان همانند صندوقچه‌ای است که اطاعت را در خود به ودیعه دارد اگر آن ودیعه را با فرمان کتاب آسمانی قرآن به مصرف برساند جانش مکان نزول رحمت الهی است مانند زمین که فرمانش در آفرینش صادر شد و اطاعتش آینه‌ای شد که نگرستن در آن آینه می‌تواند عبرتی باشد بر آبادانی سرزمین جان پس جانتان را باغی کنید که روی آن بنشینید تا جوی‌ها در زیر آن جاری گردد و نعمتش پایان نپذیرد و گنجینه‌اش را زوالی نباشد.

چه زیبا سرور عالمیان وجود بهشتی خود و فرزندان گرامی‌شان را توصیف فرمودند که ما به ولادت یکی از ایشان یعنی هشتمین اختر ولایت و امامت، معلم علما، مروج

دین، معدن کلمات پروردگار، صندوق انوار الهی، ثامن الحجج امام علی بن موسی الرضا (ع) در این کوی عشق جمع شدیم، چون بارگاه ملکوتی شان برکت این سرزمین است و ما لذت حضور و زیارت و دعا و مناجات و عبادت را در آن بارگاه احساس کرده ایم و هر بار که سعادت حضور پیدا کردیم روح و جانمان با عطر و فضای دل انگیزش نشاط یافته و اثر آن را مدت ها در قلب و روحمان احساس می کنیم و این کشش و نیاز همیشه ما را مشتاق آن بارگاه قدسی می نماید چون یکی از القاب زیبای امام رضا (ع) رثوف است، دیده شده که ایشان همه ی زائرین حرم را مورد لطف و مرحمت خود قرار می دهند حتی کسی که در حرم خوابیده از دست نوازشگرشان بی نصیب نمی گذارند چون امام رضا (ع) از خاندانی است که بدون انتظار پاداشی همه ی داشته های خود را با وجود نیاز به مسکین و یتیم و اسیر می بخشیدند و چه زیبا خداوند کریم آن را تأیید و جایگاهشان را توصیف فرمودند: نیکان طعام را درحالی که خود دوستش دارند به مسکین و یتیم و اسیر می خوراند و می گویند جز این نیست که شما را برای خدا اطعام می کنیم و از شما نه پاداشی می خواهیم نه سپاسی. ما از پروردگار خود می ترسیم در روزی که آن روز عبوس و سخت و هولناک است. خدا ایشان را از شر آن روز ننگه داشت و آنان را طراوت و شادمانی بخشید به پاداش صبری که کرده اند پاداششان را بهشت و لباس حریر قرار داد و در ادامه جایگاهشان و نعمت هایی را که پروردگار کریم در جنات نعیم به آنان عطا فرموده توصیف نمودند و زیباتر از آن در خاتمه ی آیات به ایشان چنین فرمودند که این پاداش شماست و از کوششتان سپاسگزاری شده است.

بله با اندکی توجه می توان دریافت که این چهارده خورشید بی غروب همگی تجلی انوار و اسماء الهیه هستند چون پروردگار رثوف و رحمان و رحیم با وجود بی نیازی از اخلاص و صبر و گذشت بندگان مخلصش برای رضای او سپاسگزاری می کند. حال تفسیر این آیات را از زبان گهربار سرور عالمیان حضرت زهرا ی مرضیه (س) می شنویم که فرمودند: مقربان همواره از جامی می نوشند که نوشیدنش آمیخته به زنجبیل است، چشمه ای در آنجاست که سلسبیل نامیده می شود و در آنجا سخنشان سلام سلاما است زیرا آنچه آفرینش را در حلقه ی عزت خویش گرفت جامی بود که همواره

نوشندگان را به غیبی منور مژده داد پس اعلام فرمود مقربان بر تنشان جامه‌هایی از سُندس سبز و استبرق و به دستبندهایی از سیم زینت شده‌اند و پروردگارش از شرابی پاکیزه سیرابشان سازد. شرابی که مستی‌اش ابدی است. آنان را بخوانند آنچه روزی‌تان کرده‌ایم بر شما گوارا باد. در سایه‌ی رحمت پروردگارتان به هر جا که خواهید بروید و از هر ثمره‌ای که خواهید بخورید، گوارایتان باد. ما شما را پیش از این آزمودیم تا نگویند از آن بی‌خبر بوده‌ایم.

چه آیات زیبایی و چه جایگاه رفیعی اهل‌بیت پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) دارند و ما شکرگزار پروردگار کریم هستیم که در میلادها و شهادت‌های آنان در این خانه‌ی مقدس آیات سوره‌ی انسان را تلاوت می‌کنیم. اینک باید باور کنیم و یقین بدانیم که مولا و سرورمان امام عصر و زمان اب‌الصالح المهدی (عج) نیز همه‌ی فضائل و حسنات پدران گهربارشان را دارا می‌باشند که در حدیثی از امام حسین (ع) از جدّ بزرگوارشان پیامبر اسلام چنین آن را بیان فرمودند که: حسین، آخرین وصی من قامتی چون تو دارد، پیشانی‌اش زیباترین احساس‌ها را در خود ذخیره نموده تا همگان در تمام دوران‌ها به قلب نازنینش متوسل شوند و او را که رسالت مرا در حق شکوفا خواهد نمود مدد نمایند.

پس ای مهمانان کوی عشق در این روز مبارک ما نیز به قلب نازنینش که اقیانوس‌ها در برابر مهر و محبت و مهربانی‌اش به برهوت تبدیل می‌شود متوسل می‌شویم که: مولا جان، ما مسکینیم چون دستا‌مان خالی است، اسیریم، اسیر نفس خودمان و یتیم هستیم چون سرپرست و ولی‌مان که شما باشید در غیبت هستید پس ببخشاید بر ما کرامت و لطف و نظرتان را و عنایت کنید به دعای همه روزه‌ی‌مان:

اللهم عجل لولیک الفرج